

כֵּה יֵשׁ סִיכּוּיִים!

וראשי התיבות הן, כאובן, פיס, מפעל המזל, המחלק כל שבועיים קרוב ל־300.000 ל"י בזכיות ושלוש דירות שיכון ב"ן קוני איגרותיו.

30.000 ל"י הזכיות

של גברת זהבה גורפינקל מרמת גן, עובדת עירייה, הרוכשת עתה, בקביעות, כל שבועיים, איגרות פיס חדשות. אומרת היא (מתוך נסיונה היא): "הכל יכול לקרות!"

גברת שפירא מכפר־בילו לא היתה מאמינה במפעל הפיס. מעידה היא על עצמה: "הוא (בעלי) קנה, ואני צחקתי. מדי פעם היה זוכה בשתי לירות!" כל זה השתנה בחודשיים האחרונים. היום אפילו גברת שפירא כבר קונה איגרת פיס בכל שבועיים. אחרי הכל זכה בעלה, מר צבי שפירא בפרס הגדול — 30 000 ל"י. וזוכה כזה, בפרס הגדול, יש למפעל הפיס 26 פעמים בשנה, שלא לדבר על הזכיות ב־10 אלפים וב־5000 ל"י ורבות הפרסים האחרים.

כי מן הראוי לזכור שמפעל הפיס כבר חילק בשמונה שנות קיומו פרסים ביותר מ־16 מיליון ל"י, בממוצע יותר מ־50% מההכנסה ממכירת איגרות מפעל הפיס. וכאן יש להזכיר מייד כי הרוב המכריע של יתרת הכנסות מפעל הפיס — כעשרה מיליון ל"י עד כה — מושקע במוסדות ציבור חיוניים כבתי־חולים, מרפאות ובתי־ספר (עד היום: כ־2000 כיתות).

הופך עני לעשיר

מדי שבועיים מופצות בארץ 300 אלף איגרות פיס וגם בעצם מכירתן תועלת לציבור. כי ב־133 הביתנים המיוחדים של מפעל הפיס (נוסף ל־830 נקודות מכירה אחרות), מועסקים 230 מוכרים, ברובם המכריע מקרים סוציאליים, המוצאים, בצורה זאת, את פרנסתם בכבוד.

כך שמפעל הפיס, צעיר מפעלי ה־פיס בעולם, ממוג בפעילותו שלושה גורמים מבורכים: הוא גם נותן אפ-

* מפעלי פיס ממשלתיים קיימים כמעט בכל ארצות תבל — מג'בראל — סאר עד טיאם. בספרד ובפורטוגל קיימים מפעלי פיס זה 400 שנה, ב־ארצות סקנדינביה זה 200. לאחרונה הונהג מפעל הפיס אפילו בבריטניה המזרחית, כשהפרס הגדול הוא 5000 ל"י בל (כאלף ל"י), ובין הפרסים המשתנים פסנתר, אופניים, מקררים, שטיחים ומעילי גברות.

מליות) וכח המשיכה של הפרסים הגדולים ופרסי דירות השיכון (עד כה חולקו כבר כמאה דירות). הם היסוד להצלחה הרבה של מפעל הפיס.

ועדיין אין זה הכל. יש להזכיר ל־קונה האיגרת כי לא בלבד שסיכויי הזכיה הם באמת גדולים (הן הזכיות עולות על 50% מכלל ההכנסות), אלא שיותר מזה — היתרה, המוקצבת על־ידי מפעל הפיס להשתתפות בהקמת בנייני בתי־חולים ובתי־ספר, מוכפלת בו במקום. כי כלל בלייבור הוא במפעל הפיס, שכל השתתפות שלו בבניין (בין שהמדובר בבית־חולים בקרייה בתל־אביב, בו השתתף מפעל הפיס ב־2.5 מיליון ל"י, ובין שהמדובר במרפאה בבוסתן־הגליל), מותנית בהשתתפות לפחות שווה מצד הרשות העירונית או המקומית בתחומה מ־קם הבניין.

מהר, האדון! מהרי, הגברת!

מפעל הפיס המקיים בתי־חולים ו־בתי־ספר יסודיים מאשקלון ולוד עד

שרות לאדם שתקוותו תיהפך פעם למציאות, כי מפעל הפיס הפך כבר, אם לצטט את החרוז המפורסם, הרבה עניים לעשירים. הוא גם תורם תרומה נכבדת מאד להקמת מוסדות ציבור חיוניים וגם פותר בעיית פרנסתן הקבועה של כמה מאות משפחות, מחוסרות מקור פרנסה אחר.

מפעל הנושא מזל

אם כי בארץ עדיין לא קיימת מסורת משפחתית כזאת הקיימת בארצות רבות בהן למשפחה נאמנות למספר מסויים של כרטיס, הנשמר מדור ל־דור לאותה משפחה, הרי כל אורח ישראלי, אשה, איש וילד, קנה, ב־ממוצע, בשנה שעברה בשבע לירות איגרות פיס, שמן הראוי לציין כי אחת המעלות של פרסיו היא כי הוא אוצר משחרר את הזוכה מתשלום מס־הכנסה עבור הזכיה.

האמון במפעל ובמארגניו, הכתחון בהגינותה המוחלטת של ההגרלה (ה־נערכת בפומבי ובעזרת מכונות חש-

עכו וצפת, מרפאות ובתי־ספר תיכוניים (והמחלק לאחרונה אפילו פרסי מחקר לסטודנטים בבתי־הספר הגבוהים), לא דואג רק לבעיות הכלל אלא אף דואג לבעיות הפרט. אחת התוצאות של דאגה זאת היא כי מתוך 300 אלף איגרות הפיס הנמכרות מדי שבו־עיים, זוכות 90 אלף במחיר הקרן — 2 ל"י — וזה על־מנת לעודד את הקונה להמשיך בקניות האיגרות עד שיזכה, כפי שקרה למר שפירא ול־גברת גורפינקל, למר צמעי ולמר זוהר — ולא לפים רבים אחרים — בפרס הגדול.

דוגמה אחרת להיענות מפעל הפיס לבעיות הפרט: נהוג ההנהלה — ה־מורכבת מנציגי משרדי הפנים והאוצר, שלוש העיריות הגדולות, השלטון המקומי והמועצות האיזוריות — לה־טות אוזן לכל פנייה המייצעת כיצד לשפר את תכנית ההגרלה. רק שכמו־כן אין ההנהלה יכולה להיענות לבק־שה כזאת של פלוני שביקש מאת ההנהלה "לסדר" לו את הזכיה בהג־רלה הקרובה. את הזכיות מסדר ה־מזל, ולכן, האדון והגברת, מהרו — וריכשו האיגרת — — —

והכרו עובדיה זוהר. זכיה זו איפשרה למשפחת צרי מעי לעבור מדירת חדר צרה לדירה מרווחת יותר, זכיה שכאה בשעתה גם למר זוהר — ערב התזנתו.

10.000 ל"י היתה הזכיה של סלם צימעי (כתמונה עם אשתו שולמית רבנותו אילנה ויעל), פועליהלומים מראשיהעין

(מורעה)